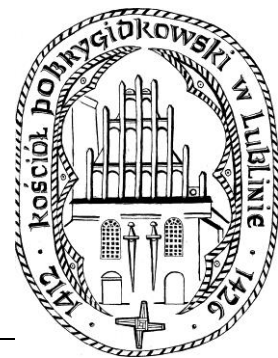

Buletyn Rektoratu

ŚWIĘTO CHRZTU PAŃSKIEGO, 9.01.2022 r. NR 2 (475)

„Dzieło Biblijne im. Jana Pawła II”, jest publicznym stowarzyszeniem wiernych erygowanym przez Konferencję Episkopatu Polski. Jest organizacją kościelną posiadającą kanoniczną publiczną osobowość prawną oraz osobowość prawną w Rzeczypospolitej Polskiej. Celem Dzieła Biblijnego jest pogłębianie rozumienia Objawienia Pańskiego w świetle Pisma Świętego zgodnie z nauką Kościoła oraz kształtowanie duchowości i kultury biblijnej w duszpasterstwie, szczególnie kaznodziejstwie i katechezie, a także w indywidualnej formacji wiernych.

Hasłem Dzieła Biblijnego są słowa z 10. rozdziału Księgi Mądrości, nawiązujące do zaistnienia świata i człowieka: „Panie, któryś wszystko uczynił swoim słowem”. Natchniony autor wychwala Stwórcę człowieka, który został obdarzony władzą nad światem, i prosi o mądrość „która tron dzieli” z Bogiem. Postrzega ją jako konieczną, by poznać Boże zamysły, gdyż człowiek jej pozbawiony jest słaby, jego myślenie zawodne i pozwalające z trudem poznawać rzeczy ziemskie, nie mówiąc o niebiańskich. Ona zaś niesie poznanie nie tylko tego, co stworzone, ale także woli Bożej oraz samego Boga działającego i tego, co jest mu przyjemne. W świetle Objawienia w Nowym Przymierzu odkrywa się głębszy sens powyższego wersetu. Bowiem zarówno stwórcze „słowo” jak i „mądrość” okazują się być Słowem, które na „początku było u Boga i Bogiem było”, przez które „świat stał się”, i które „przyszło do swojej własności”. Wszystkim, którzy „Je przyjęli” wierząc, że zostało posłane przez Ojca, „dało moc, aby stali się dziećmi Bożymi” - nowym stworzeniem w Jezusie Chrystusie Jednorodzonym Synu Bożym (J 1,1.10b, 11a,12).

Aplikacja „Dzieło Biblijne” to narzędzie pomagające w refleksji nad czytaniem

liturgicznymi i popularyzujące badania biblijno-teologiczne. Aplikacja zawiera Biblię Tysiąclecia oraz obszerny komentarz do wszystkich czytań niedzielnych, łącznie z psalmem responsoryjnym. Wyjaśnienia zawierają opis kontekstu perykopy, komentarz biblijny, biblijne teksty paralelne, interpretację Ojców Kościoła, interpretację tekstu w nauczaniu Kościoła z odesłaniem do opracowań biblijnych. Ponadto można tam znaleźć przykłady egzystencjalne – aktualizację, ciekawostki, analizę wybranych słów, a także przykładową homilię biblijną, Lectio divina do niedzielnej Ewangelii oraz inspiracje, ukazujące istotne tematy w czytaniach niedzielnych, które mogą być punktem wyjścia w medytacji tekstu. Aplikacja zawiera ponadto biblijny komentarz do ksiąg Pisma świętego przygotowywany w ramach Narodowego Czytania Pisma Świętego. Będzie on systematycznie powiększany o księgi czytane w kolejnych latach. Materiał może być pomocą w medytacji indywidualnej i grupowej Słowa Bożego. Ważną pomocą jest Nowy Słownik Teologii Biblijnej z podstawowymi pojęciami biblijnymi oraz mapa prezentującą zdjęcia z miejsc biblijnych opatrzone krótkim komentarzem. Całości dopełnia zdjęcie tygodnia z krótką medytacją.

Aplikacja powstała z inicjatywy Sekcji Nauk Biblijnych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II oraz moderatorów diecezjalnych Dzieła Biblijnego im. Jana Pawła II. Autorami tekstów są polscy bibliści oraz wybrani alumni seminariów duchownych. Redaktorem aplikacji jest ks. dr Marcin Zieliński, pracujący i mieszkający przy naszym kościele.

Aplikacja jest dostępna gratis w Sklepie Play oraz App Store.

Zapraszamy do korzystania z aplikacji.

INTENCJE MSZALNE

SŁOWO NA NIEDZIELE

Chrzest – niebo otwarte...

Przez tajemnicę Betlejem, Bóg stał się bliski człowiekowi, jak nigdy przedtem w jego historii. Przyszedł na świat w rodzinie poprzez rodzinę, by być bliski także rodzinie, by ją uświęcić i w niej pozostawać. Bóg niejako tęskni za człowiekiem i stąd całe misterium Narodzenia Pańskiego...

Dziś, na zakończenie liturgicznego okresu Bożego Narodzenia staje przed nami raz jeszcze ta prawda o bliskości Boga wobec człowieka. Chrzest Pana Jezusa.

Czy musiał być ochrzczony u progu swej działalności publicznej, tak jak my? Z pewnością nie. On pragnął pokazać, że stał się jednym z nas we wszystkim. Chrystus znajduje najwyższą radość przy każdym człowieku. I każdy człowiek jest dla niego niezastąpiony i potrzebny ponad wszystko. A sam człowiek, czy staje się bliski Bogu, czy tęskni za Nim? Historia człowieka jest historią poszukiwania Boga, oczekiwania na Niego, sporów o to: czy istnieje czy nie. Człowiek gdzieś we wnętrzu czuje jakąś nadprzyrodzoną moc, jakieś myśli wybiegające w nieznanym kierunku...

Dla wielu źródłem tej tęsknoty jest chrzest. Któż z nas powraca myślą do tego faktu. Rzadko. A chrzest zobowiązuje! Może dlatego rzadko wracamy, że byliśmy dziećmi – nasi rodzice chcieli nam przekazać to, co najcenniejsze. Nie chcieli czekać, jak niektórzy sugerują, do naszej pełnoletniości. Świat czy pokusy złego nie czekają aż człowiek będzie pełnoletni! I przekazali, teraz my winniśmy dorastać do tego daru – daru rodziców, ale nade wszystko daru samego Boga. Dziś ewangelicznymi symbolami tego daru są niebo otwarte i głos: „*Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie*”.

Niebo otwarte. Te same niebiosy, które przez grzech człowieka zamknął dla siebie, otwierają się. Chrystus przywraca człowiekowi utraconą rzeczywistość, której symbolem w Biblii był raj: oglądanie Boga twarzą w twarz. Chrzest, który zgładził grzech pierworodny każdego z nas był i pozostaje dla nas takim niebem otwartym, niebem, do którego zdążamy... Jak często i jak bardzo zamykamy to niebo dla siebie w czasie naszego życia – oto jest pytanie dla każdego współczesnego chrześcijanina. Można ten dar pomnożyć w sobie i można go odrzucić. (xj)

PNIEDZIAŁEK, 10 stycznia

7.00 +Marian Popławski - gregorianka 8
7.00 O uzdrowienie Wojciecha, przemianę jego sytuacji życiowej i szczęśliwe życie 1/5
7.30 +Stanisław, Marianna Kalinowscy, zmarli z rodziny Kalinowskich, Wierchowkich
11.00 +Mieczysław Korczak - gregorianka 10
18.00 +Kazimierz Belniak - gregorianka 9
18.00 +Tadeusz Borkowski (11r.)
18.00 +Maria Wójcik (1r.)
18.00 Za pomordowanych w Katyniu i za ofiary katastrofy smoleńskiej

WTOREK, 11 stycznia

7.00 +Marian Popławski - gregorianka 9
7.00 O uzdrowienie Wojciecha 2/5
7.30 + W intencji ofiarodawców
11.00 +Mieczysław Korczak - gregorianka 11
18.00 +Stefania, Stefan, Zbigniew, Marek Jawor, Celina, Stanisław, Marian Jęczyk, Marta Sowińska, Alicja Bogdziewicz
18.00 +Kazimierz Belniak - gregorianka 10
18.00 +Ewa, zmarli z rodziny Zawisłaków i Pietryszaków, za dusze w czyśćcu cierpiące

ŚRODA, 12 stycznia

7.00 +Marian Popławski - gregorianka 10
7.30 O szczęśliwą operację dla Krzysztofa
7.30 O uzdrowienie Wojciecha 3/5
11.00 +Mieczysław Korczak - gregorianka 12
18.00 +Kazimierz Belniak - gregorianka 11
18.00 +Teresa Mełgieś (3 miesiąc)

CZWARTEK, 13 stycznia

7.00 +Marian Popławski - gregorianka 11
7.30 O uzdrowienie Wojciecha, 4/5
8.00 **WOTYWA DO ŚW. JUDY TADEUSZA**
11.00 +Mieczysław Korczak - gregorianka 13
18.00 +Kazimierz Belniak - gregorianka 12
18.00 O zdrowie i szczęśliwe zakończenie leczenia dla Vita

PIĄTEK, 14 stycznia

7.00 W intencji Oli i Pawła
7.00 O uzdrowienie Wojciecha, 5/5
7.30 +Marian Popławski - gregorianka 12
7.30 +Tomasz Samkowski
11.00 **WOTYWA DO ŚW. BRYGIDY**
18.00 +Mieczysław Korczak - gregorianka 14
18.00 +Kazimierz Belniak - gregorianka 13
18.00 +Alfons i Apolonia Wiącek (1r.)
18.00 +Władysław Blicharz (24r.), zmarli z rodziny Blicharz

SOBOTA, 15 stycznia

7.00 +Marian Popławski - gregorianka 13
7.30 +Helena Michalska (5r.)
11.00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, potrzebne łaski, opiekę Matki Bożej dla Kazimiery
11.00 +Janina, Stanisław Raciborscy
18.00 +Kazimierz Belniak - gregorianka 14
18.00 +Mieczysław Korczak - gregorianka 15
18.00 +Zofia, Bogdan Szymańscy

2 NIEDZIELA ZWYKŁA, 16 stycznia

7.00 +Marian Popławski - gregorianka 14
8.00 +Aleksy, Halina, Wojciech z rodziny Staszewskich
9.30 +Helena, Zdzisław, zmarli z rodziny Leszczyńskich, Alicja, Grażyna, Bogdan, zmarli z rodziny Tarczyńskich
11.00 **WOTYWA DO ŚW. JANA PAWŁA II**
11.00 Dziękczynna z prośbą o dalsze błogosławieństwo Boże dla rodziny Jachnickich
12.00 +Mieczysław Korczak - gregorianka 16
12.00 +Stanisława (23r.), Józef (32r.) Wrona, Marianna, Michał Wrona, Rozalia, Józef Klempka, Franciszek, Maria Zawisłak, Maria (6r.), Leszek (8r.) Maik
13.15 +Maria (12r.), Franciszek, Zofia, Ewa
16.00 Dziękczynna z prośbą o zdrowie, Boże błogosławieństwo, potrzebne łaski, dary Ducha Świętego i opiekę Matki Bożej dla Jadwigi z okazji 80. urodzin
18.00 +Kazimierz Belniak - gregorianka 15
18.00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, potrzebne łaski, dary Ducha Świętego i opiekę Matki Bożej dla Jacka Jęczmionki z okazji 23. urodzin

OFIAROMAT

ELEKTRONICZNA TACA I OFIARA NA NASZ KOŚCIÓŁ

W przedsionku naszego kościoła znajduje się tzw. ofiaromat, dzięki któremu będziemy mogli w każdej chwili (w niedzielę, ale i na tygodniu) bezpiecznie i bezgotówkowo złożyć ofiarę na nasz kościół. Dziś bardzo często dokonujemy różnych transakcji za pomocą kart kredytowych, debetowych czy telefonów komórkowych. Taką możliwość da nam także nasz ofiaromat. Na jego dotykowym ekranie znajduje się grafika naszej świątyni i kwoty, które możemy złożyć: 2, 5, 10, 20, 50 i 100 zł. Wystarczy nacisnąć przycisk z wybraną kwotą, przyłożyć kartę lub telefon.

Za wszystkie ofiary składane tą drogą, przez Internet na konto bankowe kościoła, jak i składane na tacę serdecznie dziękujemy, szczególnie teraz w czasie pandemii, kiedy jest nas mniej w kościele.

Jesteśmy wdzięczni za każdy dar serca. Jest to dla nas wszystkich wyjątkowa sytuacja i razem szukamy rozwiązań na przyszłość dla naszej wspólnoty i kościoła.

Chcemy także poinformować, że w zakrystii naszego kościoła znajduje się drugi terminal płatniczy, gdzie również możemy dokonywać płatności w sposób elektroniczny.

PODZIĘKOWANIA

**Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie
wsparcie duchowe i materialne**

dla naszej świątyni!

Bezimienna 1 x 400,00 zł

Bezimienna 2 x 100,00 zł

Bezimienna 2 x 50,00 zł

**W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną
Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.**

Najbliższa we wtorek (11.01.) o godz. 7.30

**W modlitwie pamiętamy także o wszystkich
zmarłych z naszej wspólnoty**

Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie

dokończenie ze str. 4

W Babilonii istniało święte miasto Eridu, dokąd spieszyły tłumy aby się obmyć. W kulcie syryjskiego bóstwa Jannesa były sakralne oczyszczenia w wodzie i ogniu. W egipskiej Księdze Umarłych spotykamy najstarszy opis rytualnego obmycia niemowląt nowo narodzonych. Panowało więc już wtedy przekonanie, że człowiek rodzi się w jakiejś winie, którą trzeba obmyć. W świątyni w Der-el-Bahri można do dnia dzisiejszego oglądać plastycznie przedstawioną scenę rytualnych obmyć. Rytuał oczyszczenia jest nadto znany w kulcie Demetry, Cybeli, Attisa i Mitry. Zachowany jest on powszechnie do dnia dzisiejszego w Indiach, gdzie do miasta świętego Benares udają się w celach rytualnych kąpieli w Gangesie miliony wiernych bramińskich.

Święto Chrztu Pańskiego z jednej strony objawia nam Jezusa jako umiłowanego Syna Bożego, posłanego przez Ojca w mocy Ducha Świętego dla zbawienia człowieka, z drugiej zaś strony kieruje uwagę na rzeczywistość naszego chrztu. W tym sakramencie bowiem doświadczamy mocy zbawczej Chrystusa, która wyzwala z niewoli grzechów. Zostajemy także napełnieni Duchem Świętym i w ten sposób każdy z nas staje się umiłowanym dzieckiem Bożym. Kościół obchodzi w ten sposób święto narodzin milionów swoich dzieci, którym dała nowe, Boże życie woda Chrztu świętego. Istnieje nakaz liturgiczny, aby w Wielką Sobotę wystroić chrzcielnicę i pokazać ludowi jako kołyskę jego narodzin dla nieba. Z tej okazji kapłan dokonuje wtedy uroczystego poświęcenia na oczach ludu wody chrzcielnej. Tego dnia powinno się udzielać chrztu wszystkim katechumenom, którzy w czasie wielkanocnym mają otrzymać Chrzest święty. Temu służy również publiczne odnowienie obietnic Chrztu świętego wszystkich wiernych, zebranych w kościele.

Wraz ze świętem Chrztu Chrystusa kończy się liturgicznie okres Bożego Narodzenia. W Polsce jednak jest dawny zwyczaj kończenia tego czasu świętem Ofiarowania Pańskiego (Matki Bożej Gromnicznej) 2 lutego. Dlatego w wielu kościołach do tego czasu zachowuje się szopkę w i śpiewa kolędy.

(źródło: www.brewiarz.pl)

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie

W niedzielę po uroczystości Objawienia Pańskiego (w naszej tradycji bardziej rozpowszechniona jest nazwa Trzech Króli) przypada święto Chrztu Pana Jezusa. Zamyka ono okres świętowania Bożego Narodzenia. Najstarszej tradycji tego święta należy szukać w liturgii Kościoła wschodniego, ponieważ (pomimo wyraźnego udokumentowania w Ewangeliach) chrzest Jezusa nie posiadał w liturgii rzymskiej oddzielnego święta. Dekretem Świętej Kongregacji Obrzędów z 23.03.1955 roku ustanowiono na dzień 13 stycznia, w miejsce dawnej oktawy Epifanii, wspomnienie chrztu Jezusa Chrystusa.

Posoborowa reforma kalendarza liturgicznego w 1969 r. określiła ten dzień jako święto Chrztu Pańskiego. Pominięto wyrażenie „wspomnienie” i przesunięto jego termin na niedzielę po 6 stycznia.

Teksty modlitw związane ze świętem Chrztu Pańskiego odzwierciedlają bardzo dokładnie i szczegółowo przekazy ewangelijne. Podkreślają przy tym związek tego święta z uroczystością Epifanii, czyli Objawienia Pańskiego. Chrystus już jako dorosły, 30-letni mężczyzna, przychodzi nad brzeg Jordanu, by z rąk Jana Chrzciciela, swojego Poprzednika, przyjąć chrzest. Chociaż sam nie miał grzechu, nie odsunął się od grzesznych ludzi: wraz z nimi wstąpił w wody Jordanu, by dostąpić oczyszczenia. W ten sposób uświęcił wodę. Opis Chrztu Pana Jezusa zostawili nam wszyscy trzej synoptycy. Najszczegółowiej to wydarzenie zrelacjonował nam św. Mateusz. W dniu swojego chrztu Jezus został przedstawiony przez swojego Ojca jako Syn posłany dla dokonania dzieła zbawienia. Misję Chrystusa potwierdza swym świadectwem Bóg. Zamknięte przez grzech Adama niebiosy otwierają się, na Jezusa zstępuje Duch Święty. Z nieba daje się słyszeć jednoznaczny głos: „Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie”.

Od uroczystego aktu chrztu Chrystus rozpoczął swoją misję nauczycielską, którą św. Piotr, przygotowując do przyjęcia chrztu rodzinę

rzymskiego urzędnika Korneliusza, opisał w następujących słowach: „Znacie sprawę Jezusa z Nazaretu, którego Bóg namaścił Duchem Świętym i mocą. Przeszedł On dobrze czyniąc i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła, dlatego że Bóg był z Nim” (Dz 10, 38). Jezus miał wtedy trzydzieści lat, gdyż dopiero od tego wieku zwyczaj żydowski pozwalał występować publicznie przed ludem i nauczać. Uważano, że od trzydziestu lat rozpoczyna się pełnia dojrzałości męskiej. Mówimy o mężczyznach, gdyż kobiety nigdy nie miały prawa zabierać głosu publicznie.

W tym wydarzeniu mamy też pierwsze w historii świata pojawienie się w postaci widzialnej całej Trójcy Świętej: Bóg Ojciec przemawia, Syn Boży jest w postaci ludzkiej, a Duch Święty pojawia się nad Nim w postaci gołębicy (epifania trynitarna).

Św. Jan Apostoł podaje nam miejsce, gdzie miał być Pan Jezus ochrzczony: "Działo się to w Betanii po drugiej stronie Jordanu, gdzie Jan udzielał chrztu" (J 1, 28). Jako dawną Betanię Zajordańską (była bowiem także Betania Przedjordańska ok. 3 km od Jerozolimy, gdzie mieszkał Łazarz z Marią i Martą) wskazuje się dzisiejsze Chirbet el Medesz, gdzie znajduje się potok, wpływający do Jordanu, mający wodę nawet w upalne lata. Tu według biblistów miał się ukrywać kiedyś Eliasz. Tu osiemset lat po nim miał wystąpić Jan Chrzciciel. W pobliżu Jordan jest bardzo płytki, tak że tędy właśnie prowadził szlak ze wschodu na zachód. Wykorzystał tę dogodną sytuację brodu św. Jan, aby zwiastować Mesjasza i przygotować na Jego przyjście serca ludzkie.

Rytualne obmywania były znane w starożytności u wielu ludów. Był to zewnętrzny znak wewnętrznej odmiany, żalu za popełnione grzechy i gotowości zadośćuczynienia za nie. Był to krzyk tęsknoty duszy, aby Bóg w swoim miłosierdziu oczyścił ją z win, jak woda oczyszcza ciało z brudu zewnętrznego, materialnego.

dokończenie na str. 3

Wydawca:

Pobrygidkowski Ośrodek Kultury i Kościół Rektoralny
pw. Wniebowzięcia N.M.P Zwycięskiej w Lublinie